

holdt Foredrag over, hvad jeg havde hørt og set deroppe, tvivler jeg om, at det skulde berettigede mig til en Statspension for Fremtiden. Har hun været derovre i Mormontstaden og studeret de stedlige Forhold, saa er det jo dog udelukkende af egen Drift, og har hun søgt at udbrede Kjendskab i Fristaterne til nordiske Forhold, er ogsaa det udelukkende af egen Drift, fordi hun selv har haft Interesse deraf; men hun har ikke haft noget som helst Mandat og ingen Opfordring fra nogen Side. Nu kommer hun saa tilbage og finder Interesse af at meddele sine Oplevelser omkring i forskjellige Kredse; det kan være interessant maasse at høre derpaa, og det kan være interessant for hende selv at holde disse Foredrag; men skulde vi til at give Statsunderstøttelse for den Slags Ting, tror jeg rigtignok vi føres altfor vidt. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, at den høitærede Kultusminister har afflaaet hendes Andragende; jeg vil antage, at naar nu dette Andragende henvises til hans Overveielse, denne Overveielse da maa gaa ud paa, at naar vi skulle til at betale Understøttelser til den Slags Fortjenester, som her kunne paa-beraabes, da maa Gud vide, hvor de Understøttelser kunne ende, som derved vilde paa-byrdes Staten. Jeg ser for mit Bedkom-mende ingen som helst Grund til at anbefale dette Andragende til Indstilling til Ministeren, og jeg vil meget fraraade det.

Schiøtz: Idet jeg fuldt ud erkjender, at jeg mangler Berettigelse til at udtale mig om Andragendet under Nr. 1 og burde have stillet Endringsforslag til Betænkningen for at have Berettigelse til at udtale mig om det, maa det dog være mig tilladt at gjøre en Bemærkning til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører udtalte i Anledning af dette Andragende og flere lignende Andragender, at disse Spørgsmaal, som Andragendet vedrører, ikke kunde afgjøres foreløbig, men maatte vente, indtil Behandlingen af et Lovforslag, der ligger her i Thinget om Statsbanedriften, var afsluttet. Da jeg finder det faare haardt, særlig fordi en Sag af det Omfang og den Størrelse som dette Forslag dog kunde tænkes ikke at blive gennemført i denne Samling, at disse forskellige Andragere komme til at vente i alt Fald et Aar, vil jeg tillade mig at anmode Udvalget om at fravige den Bestemmelse, det har taget med Hensyn til dette og lignende Andragender, og tage under fornøjet Overveielse, om det ikke var muligt allerede paa indeværende Aars Finantslov at imødekomme de Ønsker, der findes i disse Andragender.

Ordføreren (Bust): Jeg skal først sige til det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgfreds (Schjøtz), at jeg sagde ikke ganske det, han mente, jeg skulde have sagt. Jeg sagde ikke, at det absolut vilde komme til at vente, indtil vi fik Loven om Jernbanernes Organisation, som ligger i Udvalget, men jeg sagde, at foreløbig vilde vi i alt Fald indtage den Stilling at sige, at vi for Dieblift ingen Indstilling gjøre derom. Det er jo i Henhold til Traditionen forbudt at diskutere med det ærede Medlem om hans Andragende, men det Andragende, han sigter til, tror jeg hører til dem, der maasse ikke ville blive henvisne alligevel, om han tænker paa Andragendet under Nr. 1. Jeg tør ikke komme dybere ind paa det, efter som vi ikke kunne forhandle om Andragendet, der ikke fra nogen Side foreslaas henvisne til Ministeren. Men dersom det ærede Medlem vil læse det Andragende igjennem, som han særlig sigter til, forekommer det mig, at varden ikke nogen større Ulykke paa Færde, end at dette maatte vente, var det ikke det Børste; der er Noget, der er værre ved andre Andragender, der foreligge; men jeg skal ikke opholde mig ved det, thi vi kunne ikke forhandle disse Andragender. Jeg skal sige to Ord til det ærede Medlem (Clansfen), som talte mod Henvisningen. Jeg beklager, at han ikke horte mine Udtalelser, thi saa vilde han ikke have rettet denne Insinuation imod denne Dame. Jeg synes ikke, vi burde gjøre det. Hun havde nok været i Mormontstaden, men hvorfor, vidste vi ikke, sagde det ærede Medlem. Der kunde jo ligge, at hun saa maasse havde været Mormon, og at det var en hjemvendt Mormon. Men jeg sagde netop i mine Udtalelser, at det ikke er Tilfældet. Jeg har saa godt som muligt søgt at sætte mig ind i de Forhold, som jeg skulde behandle for Thinget, idet jeg har anset det for min Pligt som Ordfører. Derfor sagde jeg allerede i min første Udtalelse, at naar hun havde besøgt Mormontstaden, havde hun gjort det, fordi hun vilde undersøge, hvorledes det der gik til. Fordi hun havde set saa mange af sine Landsmænd og Landsmændinder rejse over til dette Land og til denne Del af Amerika, rejste hun derover og rejste ikke alene med Jernbanen, hvad der jo er nemt, men hun gik til selve Saltstaden, hvad der vilde hende store Besværligheder og Uleilighed og Fare for hendes Liv. Hun rejste derhos fra Stæderne ud paa Landet, hvor Mormonerne rigtig drive deres Spil, for at faae virkelig Oplysning om, hvorledes det gik til i Mormontstaden. Dette er jeg nødt til at gjentage, thi ellers kunde gjerne den